

Full diocesà

28 de desembre del 2025

p5 —Reparació de les campanes de la Seu de Manresa

p8 —Avui, clausura diocesana del Jubileu 2025

**Fem que una
vida digna no
sigui qüestió
de sort**

FES UN DONATIU

<https://www.caritasdiocesnavic.cat/>

BIZUM: 11270

ES26 2100 0288 8102 0023 1741

*Mentre hi hagi persones,
hi ha esperança*

«Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor»

Sagrada Família / Cicle A

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats.

(3,3-7.14-17a)

Salm responsorial

Feliços els fidels del Senyor, que viuen seguint els seus camins.
[127]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres, i si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroni en els vostres cors els combats que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts. Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruïu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu, canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu, el Pare, una acció de gràcies. Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

(3,12-21)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

Quan els mags van ser fora, un àngel del Senyor s'aparegué a Josep en somni i li digué: «Lleva't de seguida, pren el nen amb

la seva mare, fuig cap a Egipte i queda-t'hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà el nen per matar-lo.» Es llevà, prengué el nen amb la seva mare, sortí de nit cap a Egipte, i s'hi quedà fins que Herodes va morir. S'havia de complir allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: «He cridat d'Egipte el meu fill.» Tan bon punt Herodes va morir, un àngel del Senyor s'aparegué en somni a Josep, allà a Egipte, i li digué: «Pren el nen amb la seva mare i vés-te'n al país d'Israel, que ja són morts els qui el buscaven per matar-lo.» Ell, doncs, es llevà, prengué el nen amb la seva mare i tornà al país d'Israel. Però quan sentí dir que a Judea Arquelau havia heretat el reialme d'Herodes, el seu pare, no gosà anar-hi, sinó que, seguint una indicació rebuda en un somni, es retirà a la regió de Galilea i se n'anà a viure al poble de Natzaret. Així es complí allò que havien anunciat els profetes: «Li diran Natzarè.» (2,13-15.19-23)

«Josep es llevà,
prengué el nen
amb la seva mare,
sortí de nit cap a
Egipte, i s'hi quedà
fins que Herodes
va morir»

«L'amor tot ho lliga i perfecciona»

Andrey Castrillón, prev.

En aquests dies de Nadal, la Família de Natzaret se'ns presenta com el lloc concret on Déu ha volgut fer-se present. En aquesta llar senzilla descobrim la manera com el Senyor entra en la nostra història: a través de relacions reals, de cures quotidianes i d'una convivència que busca el bé de l'altre.

El llibre de Siràcida ho expressa amb saviesa: una família creix quan hi ha respecte, quan els fills honoren els pares i quan, amb el temps, aquest honor es converteix en atenció i misericòrdia envers els qui han fet possible la vida. Aquesta actitud mútua pot fer de casa nostra un espai propici per a la benedicció del Senyor. Mateu ens mostra com aquesta benedicció pren forma a Natzaret amb la figura de Josep. Ell escolta l'àngel a la nit, es lleva sense demora i fa el que Déu li demana: agafa Maria i el nen, els custodia, els acompanya en la fugida i en el retorn i els protegeix amb la seva vida. Ell és la icona del pare atent que vetlla i que posa els seus per davant de tot. Les seves accions parlen molt més que qualsevol paraula. En la mateixa sintonia arriba en la segona lectura l'exhortació de Pau a revestir-nos de compassió sincera, bondat, humilitat, mansuetud i paciència; a suportar-nos amb amor i perdonar-nos de cor. I, per damunt de tot, l'amor que uneix totes les coses. La docilitat que es demana és lliurament alegre dels uns als altres, perquè la pau de Crist regni i cada família esdevingui un petit santuari de l'Emmanuel. La Sagrada Família de Natzaret és el model viu per a totes les famílies cristianes. En ella descobrim que la presència de Jesús transforma la vida quotidiana en espai de gràcia, on l'amor, la protecció i l'escolta mútua fan possible que Déu sigui realment «amb nosaltres» cada dia.

La imatge

Una família, pare, mare i Fill, abandona el país per la persecució d'una autoritat poderosa. On acabin establint-se, sofriran per l'adaptació, seran uns forasters.

Jesús, el Fill de Déu fet home, havent de fugir de la seva terra fa llum sobre aquesta realitat. L'immigrant necessita de tot; però ensems és un do que passa per la nostra vida i hi aporta el seu missatge, la seva singularitat.

La fugida a Egipte (1630-33).
Alessandro Turchi

Agenda

Lit. hores: Setmana I

29 dilluns

— Sant David, rei i profeta
— Sant Tomàs Becket, bisbe mr.
1 Jo 2,3-11 / Salm 95 / Lc 2,22-35

30 dimarts

— Sant Sabí, bisbe mr.
Beat Raül, papa
1 Jo 2,12-17 / Salm 95 / Lc 2,36-40

31 dimecres

— Santa Silvestre I, papa
— Santa Coloma, vg. i mr.
1 Jo 2,18-21 / Salm 95 / Jo 1,1-18

1 dijous

Solemnitat de la Mare de Déu
Festa de precepte
Jornada Mundial de la Pau
Onomàstica de Manuel
Gener, consagrat al Nen Jesús
Nm 6,22-27 / Salm 66 / Ga 4,4-7 /
Lc 2,16-21

2 divendres

— Sts. Basili el Gran i Gregori Nacianzè, bisbes i drs.
1 Jo 2,22-28 / Salm 97 / Jo 1,19-28

3 dissabte

El Santíssim Nom de Jesús
— Santa Genoveva, vg.
1 Jo 2,29-3,6 / Salm 97 / Jo 1,29-34

4 diumenge II de Nadal / cicle A

— Sant Manuel Gonzalez, bisbe

La Carta, un missatge per a la nostra Terra

Maria Iborra Archs

Fa uns quants dies, al Cinema Casal de Gràcia de Manlleu es va fer l'estrena a nivell diocesà de la pel·lícula-documental «La Carta».

Encíclica «Laudato si'»

Publicada pel papa Francesc l'any 2015, «Laudato si'» és una crida urgent a cuidar la nostra «casa comuna», la Terra. L'encíclica denuncia la crisi ecològica i social provocada per un model de consum insostenible i la cultura del rebuig. Convida a una conversió ecològica integral que uneixi la cura del medi ambient amb la justícia social, especialment envers els més pobres, que són els més afectats pel canvi climàtic. El text proposa un estil de vida sobri, la protecció de la biodiversitat i la cooperació global per a preservar el planeta de cara a les generacions futures.

Documental «La Carta»

Estrenat en el 2022, el film «La Carta» recull el missatge de «Laudato si'» a través de testimonis reals. El documental mostra el diàleg entre persones de diferents continents —científics, joves, pobles indígenes i refugiats climàtics— que comparteixen experiències sobre l'impacte del canvi climàtic. Amb imatges impactants i reflexions profundes,

la pel·lícula subratlla la urgència d'actuar junts per protegir la creació i promoure la justícia ambiental.

A Manlleu, després de la projecció de la pel·lícula es pogueren escoltar les veus de gent i entitats compromeses: Càritas, activistes socials, ecologistes i, sobretot, joves. Van destacar les aportacions del Grup de Defensa del Ter i la presentació d'una nova iniciativa local orientada a la sostenibilitat energètica.

La intervenció més emotiva va ser la d'un grup de joves, que animaren a deixar enrere la por i l'angoixa que ens provoca la situació actual del món i a mirar el futur amb esperança. Són ells els qui poden i volen impulsar un canvi real, creatiu i valent. Van dir sí a la cura de la creació, sí a la justícia social, sí a la casa comuna, tal com ens proposa el papa Francesc.

L'acte es va concloure amb un propòsit clar: no ser espectadors i prou, sinó protagonistes. Perquè cuidar la casa comuna és estimar la vida. Vam aprendre que necessitem una educació ecològica que desperti consciència i compromís i que l'espiritualitat cristiana ens ajudi a viure amb gratitud, sobrietat i solidaritat. Si alguna parròquia vol projectar «La Carta» pot demanar-ho a comissio-ecologia@bisbatvic.org

La Seu de Manresa repara les seves campanes

Aquest mes de novembre la Seu de Manresa ha engegat la reparació i posada a punt de les seves campanes, amb l'objectiu de garantir el bon funcionament i la conservació del conjunt.

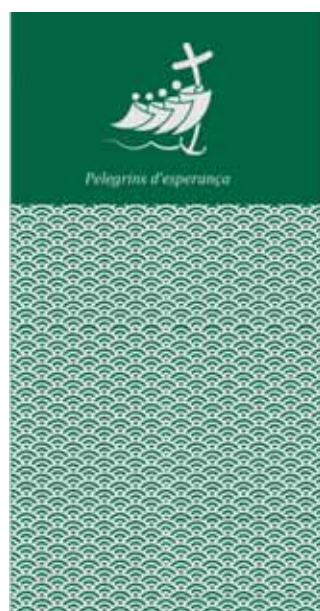
L'actuació, a càrrec de Rifer-Rocafer, ha afectat les vuit campanes que coronen el campanar, datades entre els anys 1612 i 1975, totes elles suspeses en una estructura de ferro elàstica al centre de la cel·la des de la darrera gran intervenció realitzada entre 1974 i 1975.

La principal actuació ha consistit en la renovació dels tres motors de vogar que eren espatllats: el de la campana Santa Maria, el de la de Sant Miquel i el de l'Ave Maria. A més, s'ha dut a terme un condicionament exhaustiu dels mecanismes de totes les campanes.

L'altra gran millora és la substitució de la central de comandament, que ha permès donar més unitat al sistema i ampliar les possibilitats de programar no solament els repics habituals (quarts i hores, els àngelus i les misses diàries), sinó també tocs tradicionals propis de la basílica, que s'han recuperat a partir de consuetes dels segles XVIII i XIX, adaptats a la capacitat actual de la nova instal·lació.

El pressupost total d'aquesta intervenció ha pujat a 12.300 euros, i una part important és assumida per l'Associació Amics de la Seu.

D'aquesta manera, la basílica de Manresa recupera part del seu ric patrimoni sonor, mantenint viva una tradició que forma part del paisatge i de la identitat de la ciutat.

Diumenge, 28 de desembre del 2025, a les 17h

MISSA DE CLAUSURA DIOCESANA DEL JUBILEU 2025

Catedral Basílica de Sant Pere de Vic

Celebració de l'Eucaristia presidida pel bisbe Romà

Aquesta celebració eucarística serà ocasió per a donar gràcies al Senyor per tot allò que ha obrat durant aquest any especial de pregària i conversió.

La Jornada de la Sagrada Família: «Matrimoni, vocació de santedat»

Redacció

L'Església celebrara avui diumenge la Jornada de la Sagrada Família, sota el lema «Matrimoni, vocació de santedat».

En el seu missatge els bisbes de la Subcomissió reflexionen sobre el gran do del matrimoni i la família en el context de la clausura de l'any jubilar. Ho fan a la llum de l'experiència viscuda en el Congrés per a les Vocacions, «Assemblea de cridats per a la missió», organitzat per la Conferència Episcopal Espanyola el passat mes de febrer.

Els bisbes subratllen que el camí vocacional de cada persona «és un pla únic traçat per Déu», que es va revelant progressivament en la realitat concreta de la vida. En el cas del matrimoni, remarquen que la crida no sol presentar-se com una decisió prèvia i abstracta, sinó que neix del trobament amb una persona concreta. No és, per tant, primer el descobriment d'una vocació teòrica i després la recerca de la parella adequada, sinó que és en la relació mateixa on la vocació es va manifestant.

És en l'amor envers una persona determinada, expliquen, on l'home i la dona descobreixen que Déu els crida a viure una comunió estable i fecunda, convertint aquest vincle en un lliurament total i definitiu. Així, conclouen, «cada història d'amor autèntic pot esdevenir lloc de crida i de missió», un espai on els esposos són convidats a ser signe visible de l'amor fidel i creador de Déu.

Ràdio Estel: 15.000 oients diaris

Ràdio Estel consolida una audiència mitjana de 15.000 oients diaris de dilluns a divendres i 18.000 oients de dilluns a diumenge, segons les dades de l'Estudi General de Mitjans (EGM) de l'any 2025.

El programa «El matí a Ràdio Estel» compta amb una audiència consolidada de 3.000 oients, mentre que «La litúrgia del matí» registra també una mitjana de 3.000 oients. Destaquen, a més, els 15.000 oients que segueixen la programació del dissabte al matí, especialment amb el programa «Sons de la terra».

Per províncies, la major part de l'audiència es concentra a la de Barcelona.

La Pel·lícula

Jesús, llum del món (2025)

Tom Bancroft, John J. Schafer

Animació

84 minuts

«Jesús, llum del món» és una pel·lícula d'animació que ens convida a redescobrir la vida de Jesús a través dels ulls del jove apòstol Joan.

La història comença amb les preocupacions quotidianes d'un noi que vol ajudar la seva família, però tot canvia quan coneix Jesús i decideix seguir-lo. Al llarg del relat, Joan i els altres deixebles —Pere, Andreu, Jaume— viuen moments extraordinaris: el primer miracle a Canà, la pesca prodigiosa, la multiplicació dels pans i els peixos, i paràboles plenes de saviesa com la del Bon Samarità. La pel·lícula mostra també els conflictes amb les autoritats i culmina amb la passió, mort i resurrecció de Crist, font d'esperança per a tots.

Aquest relat animat combina senzillesa, emoció i humor per a fer accessible i inspiradora una història eterna per a tota la família.

Primer recés Efatà Vic-Solsona: 30 gener -1 de febrer del 2026

El Seminari de Solsona serà l'escenari, els dies 30 i 31 de gener i 1 de febrer del 2026, de la primera edició de l'Efatà Vic-Solsona, una proposta adreçada especialment a joves que volen viure una experiència intensa de trobada personal amb Crist.

La iniciativa pren el nom de la paraula evangèlica «Efatà», que significa «Obre't», i s'inspira en el passatge de l'evangeli de Marc: «Després va alçar els ulls al cel, sospirà i li digué: Efata!, que vol dir: Obre't!» (Mc 7,34). Amb aquest lema, l'experiència convida els participants a obrir el cor a Déu, als altres i a ells mateixos.

L'Efatà Vic-Solsona és impulsat per les

delegacions de Joventut dels bisbats de Vic i de Solsona i s'inscriu en el marc de les propostes pastorals adreçades a joves que busquen aprofundir en la fe, el discerniment i la vida espiritual, a través de moments de pregària, reflexió, testimonis i convivència.

Les inscripcions ja estan obertes i es poden formalitzar mitjançant el codi QR que apareix en el cartell informatiu. Per a més informació, els interessats poden posar-se en contacte amb l'organització a través del correu electrònic effatasolsona@gmail.com o bé trucant a la Mireia (727 787 687) o al Dani (638 713 709).

EFATÀ VIC-SOLSONA

Després va alçar els ulls al cel, sospirà i li digué: Efata!
que vol dir: Obre't! (Mc 7, 34)

INSCRIPCIONS

30, 31 de gener i 1 de febrer 2026
Seminari de Solsona

Acció de gràcies pel Jubileu del 2025

Romà Casanova, bisbe de Vic

En aquest darrer diumenge del mes de desembre pertoca als bisbats fer la clausura diocesana del Jubileu del 2025. Ho fem a la nostra catedral, aplegant-nos per celebrar l'Eucaristia com a Poble de Déu amb la diversitat de ministeris i de dons: laics, religiosos, diaques, preveres, bisbe. Ho fem junts, perquè el Jubileu ens demana de pelegrinar, és a dir, de caminar juntament amb els altres. I això ho hem fet. Al llarg d'aquest any de gràcia han estat molts els pelegrinatges que s'han realitzat, tant a Roma com a les nostres basíliques on es podia lucrar la indulgència plenària: la catedral de Sant Pere de Vic, la Seu de Manresa, Santa Maria d'Igualdada i el monestir de Santa Maria de Ripoll.

El que sí que hem après en aquest temps de gràcia és a no perdre mai l'esperança.

El Jubileu ens ha convidat a pelegrinar amb esperança, tal com diu el seu lema: «Pelegrins d'esperança». El tema de l'esperança ens ha acompanyat, doncs, en tot aquest Any Sant. Hem après —perquè Francesc, papa, ens ho va remarcar molt bé— *que l'esperança no defrauda* (Rm 5,5), quan es posa la confiança en Déu, que en Jesucrist, mort i resuscitat, ens ha manifestat com ens estima. Amb aquesta esperança hem seguit caminant amb la joia en el cor, malgrat tantes realitats punyents que ens podrien convidar a perdre aquesta virtut teològica, tan necessària per a donar sentit a la nostra existència.

L'Any Jubilar ens ha ajudat a obrir més i més els ulls interiors per a descobrir en el nostre entorn signes d'esperança enmig de situacions diverses: en la pobresa; en l'ancianitat i la malaltia; en els joves; en la pau, tan necessària; en les presons; en les famílies i la seva generosa fecunditat. En qual-

sevol conjuntura hem de saber trobar l'esperança —perquè sempre n'hi ha!— per tal d'experimentar com ens impul·leix a caminar, ajudant a suscitar-la en el cor de qui defalleix.

No sé si hem aconseguit del tot el que ens proposava el sant pare Francesc en la butlla de convocatòria com a meta a aconseguir en el Jubileu: «Que pugui ser per a tothom un moment de trobament viu i personal amb Jesús, el Senyor» (*Spes non confundit*, 1); però el que sí que hem après en aquest temps de gràcia és a no perdre mai l'esperança. Certament que hem fet camí —Déu sap tot el bé de misericòrdia que ell ha suscitat en el cor de tantes persones durant aquest any—, però encara ens resta molt a fer de caritat i d'evangelització perquè molts puguin trobar-se amb el Crist vivent. L'esperança ens obre l'horitzó missioner per a seguir caminant junts.

